

Republika Srbija
TUŽILAŠTVO
ZA RATNE ZLOČINE
09.11.2007.godine
Beograd
MP/MS

OKRUŽNOM SUDU U BEOGRADU
- *Veću za ratne zločine* -

Beograd

Na osnovu čl. 46. st.2. tač.3., 265. st.1. i 266. Zakonika o krivičnom postupku a u vezi sa odredbama iz čl.3. i 4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

JURIŠIĆ ILIJE, iz Tuzle, oženjen-otac dvoje punoletne dece, diplomirao na Učiteljskoj školi, a vanredno završio Filozofski fakultet, sada u penziji kao bivši radnik MUP-a Bosne i Hercegovine, vojsku služio u Školi rezervnih oficira u Bileći, ima dvojno državljanstvo: državljanstvo Bosne i Hercegovine i državljanstvo Hrvatske, odlikovan ordenom zasluga za narod i zlatnom plaketom grada Tuzle, neosuđivan, sada u pritvoru po rešenjima Veća za ratne zločine K.i.V.3/04 od 11.05.2007. godine i Vrhovnog suda Srbije Kr.r.z.2/07 od 09.08.2007. godine.

ŠTO JE

Za vreme oružanih sukoba na prostoru Bosne i Hercegovine - BiH (bivša republika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije - SFRJ), između naoružanih formacija Bošnjačkog, Hrvatskog i Srpskog naroda koji žive u BiH, te oružanih sukoba između naoružanih formacija Bošnjačkog i Hrvatskog naroda sa oružanim formacijama Jugoslovenske Narodne Armije - JNA (bivše oružane snage SFRJ), učinio i to:

Dana 15.05.1992.godine, u svojstvu ovlašćenog starešine komandne operativne grupe, formirane pri Centru javne bezbednosti kao «Operativni štab» sa ovlašćenjem izdavanja naredbi svim naoružanim formacijama na području Tuzle, suprotno ranije postignutom sporazumu između BiH i Savezne Republike Jugoslavije - SRJ (države bivših republika SFRJ) o mirnom povlačenju JNA sa teritorije BiH na teritoriju SRJ, u vezi kog sporazuma je Predsedništvo Republike BiH donelo Odluku br.02-11-327/92 od 27. aprila 1992.godine o mirnom povlačenju jedinica JNA sa teritorije Republike BiH, i s tim u vezi, suprotno prethodno postignutom sporazumu između predstavnika civilne i vojne vlasti Tuzle sa komandantom kasarne JNA "Husinjska buna" u Tuzli, pukovnikom Milom Dubajićem, o tome da se 92.motorizovana brigada u marševskoj koloni izmesti iz navedene kasarne pravcem: Kasarna - Skojevska ulica - raskrsnica Brčanska Malta - Bijeljina, uz garanciju da tokom izmeštanja kolona JNA neće biti napadnuta, za koju Odluku Predsedništva BiH i sporazume sa garancijama je znao, i, kršeći pravila Međunarodnog prava iz čl.19. Ženevske Konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim snagama u ratu od 12.08.1949.godine (I Ženevska Konvencija - koja je ratifikovana od strane FNRJ „Sl. list FNRJ“ br.24/50) i pravila iz čl.21. i 37. st.1. Dopunskog Protokola uz Ženevske konvencije od 12.08.1949.godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I), neposredno izdao naredbu za napad na kolonu JNA i tako upotrebio nedozvoljen način borbe zabranjen po međunarodnom pravu, na taj način što je smišljeno i po unapred, od strane Kriznog štaba Predsjedništva SO-e Tuzla, pripremljenom perfidnom planu za napad, oko 19,00 časova navedenog dana, u vremenu dok je obavljao komandnu dužnost - dežurnog starešine u «Operativnom štabu» Centra javne bezbednosti Tuzle, nakon prijema naredbe od

pretpostavljenog starešine Mehmeda («Meše») Bajrića - načelnika Stanice javne bezbednosti Tuzle, putem radio-veze svim pripadnicima Teritorijalne odbrane, „Patriotske lige“ i Službi javne bezbednosti Tuzla, koji su po pripremljenom planu bili raspoređeni u borbenoj gotovosti za napad na položajima u obližnjim zgradama, ulicama i uređenim zaklonima na pravcu kretanja marševske kolone JNA, izdao naredbu za otvaranje vatre iz svog raspoloživog oružja po središnjem delu kolone u trenutku dok je ista mirno, poštujući Odluku Predsedništva BiH i postignuti sporazum, prolazila kroz Skojevsku ulicu i raskrsnicu Brčanska Malta, a na osnovu koje naredbe su raspoređeni snajperisti prvo pucali i ubijali vozače vojnih vozila, tako zaustavljali vozila i njima blokirali dalji prolaz odobrenim pravcem izmeštanja, potom pucali i ubijali vojnike prevožene tim vozilima bez spremnosti za borbu i pružanje otpora, i na kraju tom prilikom napali i uništili vidno i propisno obeležena sanitetska vojna vozila, te ubili i ranili jedan broj vojno-sanitetskog osoblja,

kojom prilikom su lišena života najmanje 92 pripadnika JNA i to: **Božanović** (Anđelka) **Risto**, **Blagojević** (Sima) **Vojo**, iz Bos.Petrovog sela, rođ.10.10.1959.godine, **Blagojević** (Draga) **Vojo**, iz Lopara, rođ.16.02.1949.godine, **Bogdanović** (Pera) **Vladimir**, **Božić** (Danila) **Miroslav**, **Božić** (Ilije) **Gordan**, iz Komara - Lukavac, rođ.23.11.1964.godine, **Vasić** (Živana) **Duško**, **Vasić** (Nenada) **Jovo**, iz Tuzle, rođ.10.03.1953.godine, **Vujanović** (Ljubomira) **Cvijetin**, iz Požarnice, rođ.17.06.1966.godine, **Vukojević** (Anđelka) **Savo**, iz Lukavca, rođ.20.01.1965.godine, **Gavrilović** (Radivoja) **Pero**, iz Crnog blata, **Gavrić** (Jovana) **Žarko**, iz Krtova, **Gajić** **Nenad**, **Godanović** (Žarka) **Krsta**, iz Sižja, **Goganović** (Žarka) **Vaskrsije**, iz Lukavca, rođ.02.05.1937.godine, **Davidović** (Nikole) **Božo**, iz Viduše - Kakanj, rođ.07.01.1973.godine, **Dangubić** **Željko**, **Despotović** (Petra) **Slavko**, iz Bos.Petrovog sela, **Đokić** **Jovan**, **Đumić** (Dmitra) **Milanko**, iz Petrovca, rođ.1942.godine, **Đumić** **Dragan**, **Đuranović** (Sava) **Robert**, iz Komara - Lukavac, **Đurić** (Dušana) **Rade** iz Dubnice, **Đurić** (Dušana) **Rajko**, iz Dubnice, **Đurić** (Ilije) **Živko**, iz Crnog blata, rođ.04.07.1968.godine, **Đurić** (Marka) **Zoran**, iz Crnog blata, rođ.05.07.1961.godine, **Đurić** (Marka) **Milenko**, iz Crnog blata, rođ.25.03.1963.godine, **Đurić** (Milana) **Marko**, iz Crnog blata, rođ.23.02.1936.godine, **Đurić** (Marka) **Živko**, iz Crnog blata, **Živković** **Triško**, **Zec** (Branislava) **Draženko**, iz Prijedora, **Ikić** (Cvijetina) **Miro**, iz Dubnice, **Ikić** (Cvijetina) **Pero**, **Ilić** (Steve) **Vlado**, iz Tinje -

Srebrenik, rođ.09.10.1952.godine, Ilić (Radovana) Boško, iz Brijesnice - Lukavac, rođ.08.07.1970.godine, Janjić (Ljuba) Drago, iz Kolimera - Tuzla, rođ.10.10.1956.godine, Jeftić Maksim, Jović Milenko, iz Lopara, Jovanović (Živana) Duško, iz Požarnice, rođ.07.05.1973.godine, Jovičić (Milorada) Miroslav, iz Puračića - Lukavac, rođ.22.04.1968.godine, Jokić (Nika) Goran, iz Ofenbaha - Nemačka, rođ.08.11.1972.godine, Josipović (Krsta) Mladen, iz Lukavca, rođ.27.07.1965.godine, Jurković (Marka) Zoran, iz Tuzle, rođ.24.11.1962.godine, Kulišić (Vasa) Milan, iz Sižja - Lukavac, rođ.12.04.1946.godine, Lazić (Jovana) Ranko, iz Tuzle, rođ.29.09.1973.godine, Latković (Marka) Slobodan, iz Petrovca, rođ.19.08.1973.godine, Lopatko (Danila) Miroslav, iz Prnjavora, rođ.29.09.1972.godine, Lukić (Milorada) Savo, iz Dubnice, Lukić (Milana) Ilija, iz Krtova - Lukavac, rođ.28.06.1964.godine, Ljubojević (Stanimira) Đorđije, iz Kovačice - Tuzla, rođ.02.09.1962.godine, Maksimović (Milana) Jovo, iz Dubnice, Marković (Cvijetina) Stojko, iz Vozuće - Zavidovići, rođ.26.03.1962.godine, Marković Ranko, iz Vozuće - Zavidovići, Mekić (Milenka) Dragan, iz Zemuna, rođ.08.09.1959.godine, Mekić Zoran, Mićanović (Mića) Vladimir, iz Tuzle, rođ.29.08.1968.godine, Mitrović (Sima) Srpko, iz Dubnice, Mihajlović (Radovana) Zoran, iz Bos.Petrovog sela, Mihajlović (Radovana) Milan, iz Bos.Petrovog sela, Modraković (Tripuna) Radovan, iz Krivače - Živinice, Modraković Radivoje, iz Živinice, Modraković Radomir, Mrkonjić (Ranka) Branko, iz Smoluće - Lukavac, Mrkonjić (Ranka) Ranko, iz Sižja, rođ.17.05.1948.godine, Mrkonjić Stojan, iz Lukavca, Milošević (N) iz Požarevca, Nedić (Vaskrsija) Milan, iz Sižja, rođ.16.02.1956.godine, Nedić (Neda) Rado, iz Smoluće, rođ.13.08.1955.godine, Negić Dragan, Ostojić (Janka) Milorad, iz Potpeće - Srebrenik, rođ.21.05.1954.godine, Panić Branislav, iz Ilijaša, Perić (Đorđija) Ostoja, iz Smoluće, rođ.18.02.1969.godine, Petrović (Sretka) Boro, iz Krtova, rođ.03.06.1971.godine, Popović (Radivoja) Neđo, iz Kalesije, rođ.29.11.1954.godine, Savić (Branka) Milenko, iz Požarnice, rođ.13.10.1959.godine, Sorajić (Branka) Božidar, iz Ljubinje, rođ.10.12.1973.godine, Stojanović Branko, iz Dubnice, Stojanović (Branka) Sreten, iz Dubnice - Kalesija, rođ.1955.godine, Stojanović (Vasilija) Čedo, iz Dubnice - Tuzla, Tadić (Milorada) Boro, iz Krtova, rođ.25.04.1964.godine, Todić (Jova) Rade, iz Srebrenika, rođ.03.10.1970.godine, Todorović (Dušana) Dragan, iz Krtova, rođ.07.02.1964.godine, Todorović (Luke) Radomir, iz Krtova,

rođ.23.09.1954.godine, **Todorović (Mitra) Vojko**, iz Požarnice, rođ.31.01.1943.godine, **Trifunović (Cvijetina) Milovan**, iz Špionice - Srebrenik, **Tubić (Stojana) Stevo**, **Tubić (Janka) Milorad**, iz Brijesnice, **Tubić (Jovana) Jelenko**, iz Sižja, rođ.22.04.1953.godine, **Cvjetković (Milana) Živorad**, iz Smoluće, rođ.1970.godine, **Cvjetković (Mirka) Danilo**, iz Potpeća - Srebrenik, rođ.1972.godine, **Cvjetković Zoran** iz Beograda, **Džolić (Nike) Jovan**, iz Jajca, rođ.07.07.1971.godine,

najmanje 33 pripadnika JNA ranili i to:

Babunović (Ilije) Cvijana, iz Bijeljine, **Vukojević (Anđelka) Zorana**, iz Krtova, **Vukumirica (Jovana) Miodraga** iz Beograda, **Dragić (Ilije) Nenada** iz Zvornika, **Đurić (Branka) Bora**, iz Vasilevca, **Ilić (Steve) Gorana**, iz Vranjeva, **Josipović (Dušana) Dobroslava**, iz Sižja, **Jović (Dušana) Branka**, iz Bijeljine, **Krstić (Sime) Radovana**, iz Bijeljine, **Kulišić (Cvijetina) Branislava**, iz Doboja, **Kulišić (Dragomira) Tatomira**, iz Sižja, **Lukić (Pera) Mirka**, iz Sižja, **Ljubojević (Đorđa) Blagoja**, iz Bijeljine, **Marjanović Gorana**, **Marković (Save) Zorana**, iz Krtova, **Mandić (Dragoljuba) Tomislava** iz Beograda, **Mihajlović (Miloša) Vojislava**, iz Krtova, **Mihajlović (Miloša) Danka**, iz Sižja, **Mrkonjić (Mladena) Ratka**, iz Sižja, **Novaković (Novaka) Slavko** iz Janje, **Pantić (Jovana) Stojana**, iz Bijeljine, **Pajkić (Žarka) Rada**, iz Mičijevića, **Pajić (Stanimira) Ljuba** iz Bijeljine, **Radić (Petra) Slobodana**, iz Krtova, **Sarafijanović (Miloša) Željka**, iz Stupara, **Sarafijanović (Vojislava) Milutina**, iz Krtova, **Stevanović (Čedomira) Radana** iz Bijeljine, **Simić (Ratka) Branka**, iz Sižja, **Todorović (Dušana) Zorana**, iz Krtova, **Todorović (Vojislava) Ozrenka**, iz Krtova, **Tešić (Nenada) Ljuba**, iz Bijeljine, **Tripunović (Stojana) Vidaka**, iz Stupara i **Ćosić (Dušana) Miladina**, iz Stupara,

i uništili veći broj vojnih i sanitetskih vojnih vozila,

- čime je učinio krivično delo upotreba nedozvoljenih sredstava borbe iz čl. 148. st.2. u vezi st. 1. KZ SFRJ.

Stoga,

PREDLAŽEM

Da se pred Većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu zakaže i održi glavni javni pretres, na koji pozvati:

1. Tužioca za ratne zločine iz Beograda;
2. Oštećene
3. Okrivljenog Jurišić Iliju
4. Branioce okrivljenog
5. Svedoke
6. Da se na glavnom pretresu kao dokaz pročitaju:
 - izjave oštećenih i svedoka
 - pisana dokumenta i odluke
 - zapisnici o identifikaciji posmrtnih ostataka
 - zapisnici o ekshumaciji izvršenoj na dečijem groblju Trnovac u Tuzli od 07. do 30.04.2004.godine od strane Okružnog tužilaštva u Bijeljini
 - rešenja, potvrde, uverenja i izvode iz matične knjige umrlih za poginule
 - «spisak poginulih pripadnika JNA iz VP 7954 Tuzla u koloni 15.05.1992.godine u Skojevskoj ulici - Tuzla», «spisak ubijenih i nestalih pripadnika JNA Tuzlanske kolone» bez oznake o sastavljaču spiska, pismeno pod oznakom «I-1529 od 07.02.2001.godine - Tuzla, 15.05.1992.godine» u kome u tački 1. se navode imena i adrese poginulih, a u tački 1/a imena i adrese ranjenih, izveštaj Komiteta za prikupljanje o izvršenim ratnim zločinima protiv čovečnosti i međunarodnog prava 02 br.165/96-2 od 13.03.1996.godine sa spiskom poginulih, fotokopija pisma u kojoj se navodi pogibija Gajić Nenada;
7. Da se izvrši uvid u sledeće dokaze:
 - skicu lica mesta i pravca kretanja marševske kolone u Tuzli urađenu od svedoka Abdulah Mandža 06.07.2001.godine, skicu karte Tuzle sa ucrtanim pravcem izvlačenja kolone JNA iz Tuzle,
 - uredbu sa zakonskom snagom o odbrani «Sl.gl.R BiH» br.4/92,
 - u knjigu Želimira Mladenovića pod naslovom «Od oaze mira do muslimanske Tuzle» i
 - šemu unutrašnje organizacije i rukovođenja u Stanici javne bezbjednosti Tuzle;

8. Da se na glavnom pretresu kao dokaz prikažu snimci napada na marševsku kolonu JNA prilikom izvlačenja iz Tuzle na dan 15.05.1992.godine snimljene od različitih autora, a označene u Tužilaštvu za ratne zločine, koje u prilogu dostavljam.

Da se po završenom glavnom pretresu okrivljeni Jurišić Ilija oglasi krivim, osudi na kaznu po zakonu kao i da se obaveže da plati troškove krivičnog postupka.

Da se po osnovu čl.269. st.2. Zakonika o krivičnom postupku protiv okrivljenog Jurišić Ilije PRODUŽI PRITVOR na temelju razloga predviđenih u čl.142. st.2. tač.1. i 5. ZKP.

Obrazloženje

Protiv okrivljenog Jurišić Ilije, iz Tuzle sprovedena je istraga od strane istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu, u pravcu krivičnog dela upotreba nedozvoljenih sredstava borbe iz čl.148. st.2. u vezi st.1. KZ SFRJ.

U postupku istrage pribavljeni su brojni pismeni dokazi i saslušan veći broj oštećenih u svojstvu svedoka kao i svedoka. Svi ovi prikupljeni dokazi omogućili su da se utvrdi stanje stvari iz koga nesumnjivo proizilazi da je okrivljeni Jurišić Ilija izvršio krivično delo koje mu je ovom optužnicom stavljeno na teret.

Naime, prema pisanom dokumentu pod nazivom «Hronologija važnijih događaja u Bosni i Hercegovini» u kome je zabeležen veliki broj oružanih sukoba u početku 1992.godine, a pre kritičnog događaja koji se zbio u Tuzli na dan 15.05.1992.godine. Da je u to vreme postojalo oružanih sukoba na teritoriji Bosne i Hercegovine kazuje i dokument pod nazivom «Direktiva o odbrani suvereniteta i nezavisnosti Republike Bosne i Hercegovine» izdata od Štaba TO BiH od 23.04.1992.godine. Oružane sukobe na teritoriji Bosne i Hercegovine navodi i Predsjedništvo Skupštine Opštine Tuzla u svom izveštaju o radu za period januar 1992. - april 1993.godina, posebno na stranama 8. do 14. izveštaja.

Oružani sukobi na teritoriji Bosne i Hercegovine započeti su i pre dana proglašenja nezavisnosti ove Republike, prvenstveno između Muslimanskog (Bošnjačkog), Hrvatskog i Srpskog naroda koji

žive na teritoriji ove Republike, a posebno intezivirani proglašenjem nezavisnosti 03. marta 1992.godine.

Republika Bosna i Hercegovina pre proglašenja svoje nezavisnosti bila je jedna od republika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ). SFRJ je na celoj svojoj teritoriji (teritoriji svih republika) imala raspoređene oružane snage sa jedinstvenim nazivom Jugoslovenska Narodna Armija (JNA).

Po proglašenju samostalnosti Republike Bosne i Hercegovine došlo je i do oružanih sukoba između naoružanih formacija Bošnjačkog i Hrvatskog naroda sa jedne strane, i Jugoslovenske Narodne Armije sa druge. Oružani sukobi su se manifestovali u najvećem broju slučajeva napadom na kasarne JNA locirane na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Oružani sukob između Bošnjačkog i Hrvatskog naroda sa jedne strane i JNA sa druge strane, prema Ženevskim Konvencijama spada u međunarodni oružani sukob.

Nakon proglašenja nezavisnosti Bosne i Hercegovine 03. marta 1992.godine proglašena je i Savezna Republika Jugoslavija (SRJ) u kojoj su ostale zajedno dve republike bivše SFRJ (Republika Srbija i Republika Crna Gora).

Između predstavnika Republike Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Jugoslavije usledio je sporazum o mirnom povlačenju i izmeštanju Jugoslovenske Narodne Armije sa teritorije BiH na teritoriju SRJ. U tom cilju Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine donelo je Odluku od 27.04.1992.godine br.02-11-327/92. U sprovođenju Odluke Predsjedništva BiH od strane Ministarstva za narodnu odbranu i od strane MUP-a BiH izdata su odgovarajuća naređenja br.02/145-1 i br.10-70 od 29.04.1992.godine.

Sporazumom između Republike BiH i SRJ krajnji datum za izmeštanje JNA sa teritorije BiH utvrđen je 19.05.1992.godine.

U gradu Tuzli nalazila se kasarna JNA koja je nosila naziv «Husinska buna», a čiji je komandant kasarne bio potpukovnik Dubajić Mile. Potpukovnik Dubajić nekoliko dana pre 15.05.1992.godine kao i na sam taj dan, vodio je pregovore sa predstavnicima civilne i vojne vlasti u Tuzli o mirnom izmeštanju JNA iz ove kasarne. Pregovori su vođeni između Bešlagić Selima, Predsednika Predsjedništva Skupštine Opštine Tuzla i Predsednika Kriznog štaba Predsjedništva, Delibegović Envera, komandanta Štaba TO Tuzla i Bajrić Mehmeda zv. «Meša», načelnika Stanice javne bezbednosti Tuzla sa jedne strane, te potpukovnika Dubajića

sa druge. U sporazumu ovih strana, kao dan izmeštanja određen je 15.05.1992.godine. Od strane predstavnika civilne i vojne vlasti Tuzla potpukovniku Dubajiću je garantovano mirno izmeštanje JNA iz kasarne «Husinska buna» pravcem: Kasarna - Skojevska ulica - raskrsnica Brčanska Malta - Bijeljina.

Odmah po otpočinjanju pregovora o izmeštanju JNA iz kasarne «Husinska buna», Krizni štab Predsjedništva SO-e Tuzla vršio je ubrzane pripreme na vojnom zaposedanju odobrenog pravca izmeštanja. Pripreme i vojno zaposedanje objekata i uređenih zaklona na pravcu izmeštanja naročito je intezivirano u toku dana 15.05.1992.godine. Na Kriznom štabu pripremljen je perfidan plan da se, suprotno postignutom sporazumu i datoj garanciji, kolona JNA napadne i zarobi veći broj njenih pripadnika, materijalno-tehničkih sredstava, naoružanja i opreme. U ovom cilju Krizni štab je formirao operativnu grupu starešina i Operativni Štab u Stanici javne bezbednosti u Tuzli kojima je poverena jedinstvena komanda, u navodnoj odbrani grada, nad pripadnicima Teritorijalne odbrane tkzv. «Patriotske lige» i pripadnicima MUP-a. Između Operativnog Štaba i pripadnika svih jedinica na terenu uspostavljena je i održavana neprekidna radio-veza.

Okrivljeni Jurišić Ilija bio je pripadnik rezervnog sastava policije MUP-a Republike BiH od 06.04.1992.godine i kao visoki starešina u ranijoj Službi Državne bezbednosti, angažovan je na poslovima komandnog kadra u Operativnom Štabu Službe javne bezbednosti u Tuzli. U Operativnom Štabu u svakom trenutku bilo je više lica sa raznim nadležnostima od kojih je jedan bio glavni. On se zvao dežurni Operativnog centra. Svojestvo dežurnog Operativnog centra sa ovlašćenjima izdavanja naredbi imao je i okrivljeni Jurišić Ilija.

Dana 15.05.1992.godine, okrivljeni Jurišić Ilija u Operativnom Štabu, primio je dužnost u 14,00 časova. Tada je od svog prethodnika upoznat, a i lično se uverio da je u prvom pokušaju izlaska marševske kolone JNA iz kasarne ovoj zabranjen prolaz i vraćena u kasarnu. Okrivljeni Jurišić je nakon toga takođe bio upoznat da je njegov pretpostavljeni starešina, načelnik Stanice javne bezbednosti Bajrić Mehmed zv. «Meša» i druga lica otišli u kasarnu na dodatne pregovore sa potpukovnikom Dubajić.

Vraćanje marševske kolone JNA usledilo je u cilju pune realizacije perfidnog plana Kriznog štaba. Vreme do 19,00 časova korišćeno je na potpunom zaprečavanju drugih pravaca i punom vojnom zaposedanju pravca izmeštanja. Realizaciju perfidnog plana

imao je izvršiti Operativni Štab i raspoređene jedinice TO, «Patriotske lige» i Službe javne bezbednosti.

Marševska kolona JNA iz kasarne «Husinska buna» polazi u izmeštanje odobrenim pravcem u 19,00 časova. Na čelu kolone nalazi se jedno policijsko vozilo Službe javne bezbednosti Tuzla, u drugom vozilu potpukovnik Dubajić Mile sa jednim predstavnikom TO Tuzla. Prvom delu kolone pripadnici TO, «Patriotske lige» i Službe javne bezbednosti, raspoređeni na odobrenom pravcu izmeštanja, ne sprečavaju izlazak. U Operativnom Štabu Stanice javne bezbednosti u Tuzli, udaljenoj od odobrenog pravca izmeštanja nekoliko stotina metara, nalaze se C.Z. kao i još jedno NN lice, dve devojke snajperiste i dežurni okrivljeni Jurišić Ilija.

Nedugo po kretanju marševske kolone JNA iz kasarne, u Operativni Štab dolazi Mehmed Bajrić zv. «Meša» i traži od okrivljenog Jurišić Ilije da tada izda naredbu za napad na kolonu. Očigledno je da je Bajrić raspolagao informacijom da je prvi deo kolone JNA, u kom delu su se nalazili predstavnici policije i TO Tuzla, i bili «navodna garancija» da neće biti napada na kolonu, tada već izašao iz Tuzle.

Okrivljeni Jurišić Ilija po dobijanju zahteva za izdavanje naredbe za napad od svog pretpostavljenog starešine Bajrića, uzima mikrofon i preko uspostavljene radio-veze izdaje naredbu za otvaranje vatre na marševsku kolonu JNA. U trenutku izdate naredbe središnji deo marševske kolone nalazio se u Skojevskoj ulici i raskrsnici Brčanska Malta. U ovom delu kolone nalazilo se i nekoliko vojnih sanitetskih vozila vidno i propisno obeleženih. U drugim vojnim vozilima kao i u sanitetskim vozilima prevezio se veći broj vojnika JNA i sanitetskog osoblja bez spremnosti za borbu i odbranu i ne očekujući napad. Marševska kolona JNA u potpunosti je poštovala Odluku Predsjedništva BiH o mirnom izmeštanju JNA sa teritorije BiH i postignuti sporazum i date garancije između vojnih i civilnih vlasti u Tuzli sa potpukovnikom Dubajićem.

Okrivljeni Jurišić Ilija znao je za sadržaj Odluke Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine i za postignute sporazume i date garancije sa potpukovnikom Dubajićem. Međutim, postupajući po unapred smišljenom i perfidnom planu, suprotno odredbama iz čl.19. I Ženevske Konvencije i suprotno odredbama iz čl.21. i 37. st.1. Protokola I, izdao je naredbu za napad na marševsku kolonu JNA i tako upotrebio nedozvoljeni način borbe izričito zabranjen po međunarodnom pravu. Prilikom izdavanja naredbe okrivljeni Jurišić ni

na koji način u naredbi nije isključio napad i na sanitetska vojna vozila, a znao je da 92.mtbr u svom sastavu ima i sanitetski vod.

Da je napad bio unapred perfidno pripremljen kazuju dokazi o samom načinu i toku odvijanja napada. Napad je započeo tako što su prvo ubijani vozači vozila te tako ista zaustavljena. Vozila JNA su zaustavljena i tako što su na kolovoz, kuda su se kretala, od strane pripadnika napadača iznenada izvlačene povezane nagazne mine. Zaustavljena vozila zaprečila su dalji prolaz i izmeštanje odobrenim pravcem. Kada su vojnici JNA, koji su prevoženi zaustavljenim vozilima, počeli iskakati iz vozila, na njih je otvarana vatra, tom prilikom je veliki broj lišen života ili pak ranjen. Identičan tok napada bio je i na vidno obeležena sanitetska vojna vozila.

Tokom napada ubijena su najmanje 92 pripadnika JNA dok su najmanje 33 pripadnika ranjena. Lični podaci za ubijene i ranjene vojnike JNA pojedinačno su navedeni u dispozitivu ove optužnice.

Pravno ceneći utvrđeno stanje stvari u postupku istrage osnovano se da zaključiti da u radnji okrivljenog Jurišić Ilije stoje sva bitna obeležja krivičnog dela upotreba nedozvoljenih sredstava borbe iz čl.148. st.2. u vezi st.1. KZ SFRJ.

Okrivljeni je bio svestan svoga dela i hteo je njegovo izvršenje - koje stanje volje i svesti okrivljenog, čini oblik vinosti - direktni umišljaj.

U svojoj odbrani okrivljeni Jurišić je priznao svoja svojstva i ovlašćenja u Operativnom Štabu, čin izdavanja naredbe ali je istakao da je naredbu izdao po zahtevu svog pretpostavljenog starešine i nakon što je dobio obaveštenje da je kolona JNA napala na grad Tuzlu.

Odbrana okrivljenog Jurišića je neosnovana, jer dovedena u vezu sa prikupljenim dokazima pokazuje se kao neistinita. Naime, napada vojnika JNA iz marševske kolone nije uopšte bilo, jer na strani napadača nije bilo nikakvih posledica (materijalnih ili u živoj sili). Takođe, i sam okrivljeni u svojoj odbrani tvrdi da je pre izdate naredbe čuo nekoliko pojedinačnih pucnjeva i rafala i da u vezi s tim nije tražio izveštaje sa terena od komandira jedinica koje je i po imenu poznavao. Po okončanju napada okrivljeni Jurišić nije tražio da mu se kao dežurnom u Operativnom Štabu dostave izveštaji sa terena niti je pak sam u knjizi događaja naveo bilo koju činjenicu u vezi sa napadom, uništenim vozilima, poginulim i ranjenim vojnicima JNA. Dakle, ponašanje okrivljenog Jurišića, koji je kritičnom prilikom «odradio» dve smene, ni u čemu ne ukazuje da je bio iznenađen

razvojem događaja, te sve upućuje da je delovao u sklopu unapred smišljenog i razrađenog perfidnog plana za napad na kolonu JNA. Ovakav zaključak u svemu potvrđuje «Izveštaj o radu Predsjedništva Skupštine Opštine Tuzla za period januar 1992. - april 1993.godina».

Kako na strani okrivljenog nisam našao okolnosti koje bi isključile krivičnu odgovornost, to predlažem da Veće za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu okrivljenog oglase krivim, osudi na kaznu po zakonu kao i da ga obaveže da plati troškove krivičnog postupka.

Imajući u vidu da je okrivljeni Jurišić Ilija sa prebivalištem u drugoj državi, da ima dvojno državljanstvo, državljanstvo Republike Bosne i Hercegovine i državljanstvo Republike Hrvatske, da je za krivično delo upotreba nedozvoljenih sredstava borbe iz čl.148. st.2. u vezi st.1. KZ SFRJ zaprećena kazna zatvora više od 10 godina, da je u izvršenju krivičnog dela ubijeno najmanje 92 pripadnika JNA, da je najmanje ranjeno 33, te uništen veći broj vojnih i sanitetskih vojnih vozila, to smatram opravdanim da se po osnovu odredbi iz čl.142. st.2. tač.1. i 5., a shodno odredbama iz čl.269. Zakonika o krivičnom postupku, prema okrivljenog Jurišić Iliji produži pritvor.

***TUŽILAC
ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević***